

Det er mig ligegyldigt, om den paagældende lønnes med fra 5,600 Kr. til 6,400 Kr. eller med fra 6,000 Kr. til 8,000 Kr. Det har aldrig været Folketingets Udvalg om denne Sag, der har taget Stilling til dette Spørgsmaal, det har været Lønningsudvalget.

Men jeg er ikke fornøjet med, at Raadet er blevet til eet, idet der i Virkeligheden her er Tale om Skoler af højst forskellig Karakter, der skal repræsenteres ved dette Raad. Fagskoler og tekniske Skoler er saa forskellige, at de i Virkeligheden vanskeligt kan vedtage Skoleplaner i Forening. Derfor fandt jeg det forstandigt at dele Raadet. Nu har man gjort det til eet igen, og jeg erkender, at Spørgsmaalet ikke er saa stort, at det kan være afgørende for min Stilling, og paa dette Punkt kan jeg altsaa forholdsvis let slaas mig til Ro.

Tilbage staar det Spørgsmaal, om Lederen af Tilsynet skal bære Navnet Direktør eller Inspektør. Hvis det kun var Navnet, det drejede sig om, var det jo kun et Spørgsmaal om Ord, men det er ikke skjult, at der i Virkeligheden har gjort sig en principiel Forskel gældende. Der har i Virkeligheden været Tale om fraoven at indsætte en særlig indsigtfuld Mand som Leder og Styrer af det tekniske Skolevæsen her i Landet. Det er dette, som ikke blot jeg, men Folketinget i det hele har været imod, og netop fordi man har den Tillid, at en Institution, der som frivillig og selvstyrende har arbejdet sig op til den Størrelse, den tekniske Skole har, nok i sin Midte kan finde de ledende Kræfter og ikke bør behandles saaledes, at man sætter den en Leder ind fraoven. En anden Sag er det, at Staten som den meget store Bidragyder selvfølgelig maa have en kontrollerende Mand, der kan sikre, at de Beløb, den yder, anvendes paa fornuftig Vis, og derimod strider det ikke, at en saadan tilsynshavende godt kan føre sit Tilsyn, medmindre han er saaledes kyndig paa det tekniske Skolevæsens Omraade, at han kan blive virkelig ledende eller vejledende, ikke i Kraft af, at han er paaoktrojeret Skolerne fraoven, men i Kraft af de personlige Forudsætninger, han sidder inde med, og det Forhold, hvori han forstaar at stille sig til Skolerne og deres Raad. Hvis Inspektøren paa den Maade bliver en endog stærkt ledende Mand, har jeg intet derimod og Skolerne heller ikke, jeg vil netop ønske, at det blev en saadan Mand.

Paa Fællesrepræsentationens Møde i Viborg forleden viste det sig tydeligt, at

det, man frygtede, var, at man ved Ansættelsen af Direktøren skulde gøre Indgreb fraoven i det frie Selvstyre, som disse Skoler har udført, og i Kraft af hvilket de har vokset sig store og stærke. Nu har det beroliget mig noget, at den ærede Ordfører saa stærkt paa Folketingets Vegne har betonet, at hvad enten man kalder denne Mand Inspektør eller Direktør, er hans Virksomhed en inspicerende, tilsynsførende, ikke en kommanderende. Og det kan ligeledes berolige mig noget, at Landstingets Udvalg i sin Betænkning har sagt noget tilsvarende, at Navneforandringen, som man foretog, ikke betød en reel Forandring. Det er saa blot vanskeligt at forstaa, hvorfor den er foretaget, og navnlig er der en Ting, der er kedelig, og det er, at man nu har to Betegnelser, saa at man i Spidsen for Tilsynet sætter en Direktør, men som vigtigste Medhjælper giver ham en Inspektør, for saa kommer man netop til at tænke over Betydningen af de to Navne. Den ene er „Direktør“, den anden „Inspektør“, men saa maa der være Forskel paa deres Virksomheder, og hvor er da Forskellen? Det er denne Frygt for, at Staten skulde foretage noget af et Overgreb overfor Skolens Selvstyre, som har vakt Uro i Skolerne og i de Haandværkerkredse, som bærer Skolerne, og det har ogsaa været det ledende for mig.

Nu har jeg hørt den ærede Ordførers Udtalelser, men jeg vil paa dette Punkt afvente den højtærede Ministers Udtalelser, inden jeg tager Stilling til Sagen. Jeg ønsker at høre, hvordan den højtærede Minister opfatter den Stilling, som Direktøren vil faa. Deraf vil jeg lade mig bestemme med Hensyn til, hvorledes jeg skal stille mig i denne Sag. Den er ikke stor nok til, at jeg kan ønske at foretage en demonstrativ Afstemning imod Udvalgets Indstilling, men det er dog et Spørgsmaal, om jeg kan give den min Stemme eller ikke, og det vil i den Henseende blive afgørende for mig, hvorledes den ærede Minister udtaler sig. Han kan naturligvis ikke udtale sig paa efterfølgende Ministres Vegne, men det har en vis Vægt, hvorledes den, der skal indlede den nye Ordning, stiller sig, og hvis Ministerens Udtalelse gaar i den Retning, jeg haaber, vil det i høj Grad bidrage til at berolige den Stemning, som har været raadende ude i Landet. Jeg skal altsaa tillade mig at afvente den højtærede Ministers Udtalelser om det Spørgsmaal, jeg har fremdraget.